

Veel nieuwe normen en instrumenten bij landelijk symposium

Evenement en veiligheid

Op 12 mei 2011 werd het Nationaal Evenementen Symposium gehouden in het Gelredome, op initiatief van de VVEM (Vereniging Van EvenementenMakers) en de VEHB (Vereniging voor Evenementen en Horeca Beveiliging). Bijna 250 professionals, voornamelijk werkzaam bij gemeenten, hulpdiensten en andere overheden, waren naar Arnhem gekomen. Zij kregen een breed programma voorgeschoteld over veiligheid, kwaliteit en beoordeling van publieksevenementen. Ook werd de stichting SKEN gepresenteerd, die keurmerken voor de sector wil uitgeven.

Digitale aanvraag evenementenvergunning

Nadat Annemarie Jorritsma het symposium had geopend, was het de beurt aan projectleider Peter van Eijck en Niek Meijer, burgemeester van Zandvoort, om de Landelijke Voorziening Evenementen (LVE) toe te lichten. Zij schetsten dat veel gemeenten worstelen met evenementenvergunningen. Het ontbreekt vaak aan een duidelijk beleid op dit punt, en bij de aanvraag van een vergunning wordt te weinig informatie gevraagd. De ambtenaar die de aanvraag moet beoordelen, in opdracht van de burgemeester, kan dan feitelijk zijn of haar werk niet goed doen. De ontwikkeling van een landelijk in te voeren digitaal aanvraagformulier, kan dit mogelijk gaan oplossen. Als het evenement groter wordt, worden meer vragen gesteld; het formulier vouwt zich dan open. Zodoende kan een klein evenement klein behandeld worden, terwijl een groter evenement groter wordt aangepakt. De digitale aanvraag biedt ook de organisator voordelen, want het formulier bepaalt aan de hand van de ingevulde gegevens welke relevante bijlagen meegeleverd moeten worden. Een organisator kan zo in één keer een complete aanvraag doen. Het systeem krijgt een dossier-functie: een eerdere aanvraag

kan dus opnieuw gebruikt worden, bijvoorbeeld bij een volgende editie in dezelfde gemeente, maar ook als het evenement naar een andere gemeente wil, bijvoorbeeld bij een tour. Dit jaar draait er een pilot met dit instrument (de Evenement Assistent), eind 2011 moet het project worden opgeleverd en gaan hopelijk veel gemeenten ermee werken.

Brandveiligheid van tijdelijke constructies

In de workshop *Tijdelijke constructies en de brandveiligheid bij evenementen* werden een reeks technisch-praktische oplossingen geboden.

Brandveiligheid: nieuwe wetgeving

Charles Meijer, voorzitter van de vakgroep Veilig Gebruik van de NVBR (Brandweer), vertelde hoe vanuit de brandweer wordt gewerkt aan oplossingen voor evenementen. Steeds meer wordt gekeken naar de verantwoordelijkheidsverdeling. Wie is verantwoordelijk voor welk deel van een evenement? Daarbij is er wat de brandweer betreft een overgang van strikte regeltoepassing naar een risicobenadering. Als er een groter risico is bij een bepaalde constructie of een bepaald terrein, moet er meer

gebeuren, meer bekeken worden, meer opgelost worden. Samen met onder andere VNO/NCW, MKB Nederland, de branches en de ministeries wordt momenteel gewerkt aan de zogenaamde *AMvB Niet-bouwwerken*. Dit is belangrijke nieuwe wetgeving met landelijke oplossingen voor brandveiligheidsregels die nu nog lokaal zijn vastgelegd en dus vaak per gemeente verschillen. De regelgeving zal gaan over 'niet-bouwwerken' en 'ruimten', en is dus van groot belang voor iedereen die een evenement organiseert. Naar verwachting wordt de wetgeving op 1 januari 2012 ingevoerd, tegelijk met het nieuwe Bouwbesluit (inclusief Gebruiksbesluit) dat over bouwwerken gaat. Qua inhoud proberen de betrokken partijen niet zozeer om nieuwe dingen te verzinnen, maar om een goede landelijke standaard te maken die overal toepasbaar is.

Tenten

Voor tijdelijk geplaatste tenten op evenementen bestaat tot op heden geen landelijke regelgeving, vertelde Menno Hoezee, werkzaam bij tentenverhuurder Mega Tent Hire en bestuurslid van de VVEM. Een tent is geen bouwwerk, maar veel gemeenten proberen ze wel daaronder te laten vallen. Sinds 2005 bestaat er een

Europese norm, de EN 13782 *Tijdelijke constructies – tenten*. Onhandig is dat Nederland die Europese norm deels niet heeft ingevoerd, zodat er toch de nodige verschillen bestaan zowel in Europa als in Nederland. Op het gebied van de brandveiligheid van tenten wordt nu wel het een en ander geregeld in de nieuwe NTA 8020-41 *Brandveiligheid van tenten*. Hij lichtte enkele punten uit deze NTA toe:

- Een tent groter dan 25 m² moet aan deze NTA voldoen.
- Het gaat alleen over brandveiligheid van de tent, en niet over het gebruik na oplevering.
- De tentverhuurder moet een tentboek maken, waarin staat hoe en tot wanneer de tent veilig gebruikt kan worden en wat hij constructietechnisch aan kan.
- De mogelijkheid blijft bestaan om tot een gelijkwaardige (een andere maar even veilige) oplossing te komen.

Enkele onderwerpen zijn nader uitgewerkt. Zo mag een verwarmingstoestel of aggregaat dat aan de buitenkant niet warmer dan 90 graden Celsius wordt, tot een afstand van 50 cm van de tent geplaatst worden. Belangrijk voor grotere tenten of tentencomplexen is de bepaling dat de 'standaard' maximale afstand van 30 meter tot een nooduitgang, vergroot kan worden als er minder dreiging is van rook, rookgas en/ of warmte. Dit kan zijn doordat de tent hoger is, open zijwanden heeft en/of een warmteafvoer heeft. Van belang is ook de bepaling dat velums (de doeken onder het plafond) en decoraties die bij de tent horen en voldoen aan de kwaliteitseisen voor brandgedrag, niet hoeven te worden onderspannen door staaldraden (zoals in het Gebruiksbesluit staat).

Een mooie noviteit tenslotte is dat in deze norm de zogenaamde Tritium-bordjes zijn opgenomen. Dit zijn vluchtwegsignaleringen die niet op elektriciteit hoeven te worden aangesloten maar wel zichtbaar zijn, althans de goedgekeurde types. Dit scheelt het trekken van kabels op onhandige plekken!

Menno Hoezee liet zien dat een tent, die vaak geen deuren bevat, ook anders dan met een deur geopend kan worden bij

vluchten. De nooduitgangen moeten na het verrichten van één logische handeling vanzelf open gaan, in een vrije richting anders dan naar binnen (dus naar buiten of naar opzij). Als logische handelingen kunnen gelden:

- het opzij schuiven van een hendel,
- het naar buiten duwen van een deur of iets anders,
- het naar beneden trekken van een hendel of iets anders.

Met deze bepaling kan niet langer dwingend naar deuren worden verwezen, zoals sommige brandweerkorpsen probeerden te doen. In een tent is dat nu eenmaal niet altijd een goede oplossing.

Podiumconstructies

Een werkgroep van podiumbouwers, producenten van podiummateriaal, organisatoren en controlerende instanties is druk bezig geweest met het formuleren van de nieuwe NTA 8020-50 over tijdelijke podiumconstructies. Voorzitter Ed-die Slotboom (Stageco) vertelde over het ontwerp van deze NTA, die, in de termen van de wet en besluiten, gaat over 'niet permanente bouwwerken', 'bouwwerken geen gebouw zijnde' of 'niet-bouwwerken'. In de NTA 8020-50 is gekeken naar de verantwoordelijkheden van de podiumbouwer. Benoemd worden:

- het zorgen voor constructieve veiligheid;
- het maken van tekeningen en berekeningen;
- het regelen van een op- en afbouwplanning, mede in het kader van de arbeidsomstandigheden;
- het aanleveren van een gebruiksinstructie;
- het plaatsen van een typeschild.

Ook is gekeken naar de verantwoordelijkheden van controlerende instanties. Zij kunnen de naleving van richtlijnen en regelgeving bekijken (bouwkundig, arbo of anderszins). Bij geconstateerde gebreken kan het gebruik van de constructie beperkt of zelfs verboden worden. Een nieuw benoemde verantwoordelijkheid is die van de opdrachtgever. Die is in eerste instantie verantwoordelijk voor het gebruik van de constructie, naar bijvoorbeeld personeel en het publiek. De norm stelt dat de opdrachtgever een gebruiks-

plan moet aanleveren, om aan de podiumbouwer aan te geven wat de bedoeling is. Tijdens op- en afbouw moet de opdrachtgever zorgen voor algehele veiligheid conform de arbowetgeving. Na het opleveren van de constructie moet de opdrachtgever de gebruiksinstructie van het podium-bedrijf opvolgen. Het genoemde typeschild wordt geplaatst bij de toegang van het podium of de constructie. Het bevat gegevens over de opdrachtgever, de podiumbouwer, de gebruiksverantwoordelijke. Het benoemt de vloerbelasting, de windbelasting en de leuningdruk. Het geeft de gebruiksperiode aan, met een begin- en een einddatum en benoemt de uitvoering van trappen en vluchtwegen.

Kwaliteit benoemen, vastleggen en controleren met SKEN

De Stichting Kwaliteit Evenementen Nederland (SKEN) is een nieuwe stichting die zich gaat buigen over kwaliteit en beoordeling. De bestuursleden Gert Jan Brouwer en Hèrald van de Bunt gingen in op de betekenis van een keurmerk voor de evenementenbranche. Kwaliteit wordt door hen benoemd als het geheel van 1. de verrichte prestaties, 2. de acceptatie van de uitgevoerde werkzaamheden, en 3. de tevredenheid van de afnemers. SKEN wil een samenwerkingsverband tussen alle belang-hebbenden creëren, zodat zij samen een doelstelling formuleren voor de kwaliteitsbeschrijving van een onderwerp. Die kwaliteitsbeschrijving wordt dan geborgd bij de onafhankelijke stichting SKEN. Deelnemers kunnen meedoen aan auditing en/of certificering. Die certificering staat ook open voor latere toetreders. De onderwerpen die SKEN wil aanpakken kunnen gerelateerd zijn aan zowel consumenten, de evenementenbranche als de overheid. Enkele voorbeelden die werden genoemd: het *Keurmerk Ticketing* dat in de maak is; het benoemen en certificeren van afspraken over werken op hoogte; het vastleggen van kwaliteitsdocumenten en certificeringstrajecten van evenementenbeveiligers en verkeersregelaars. ◀

www.nes2011.nl, www.nen.nl,
www.sken.nl